

Květná neděle

Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra.

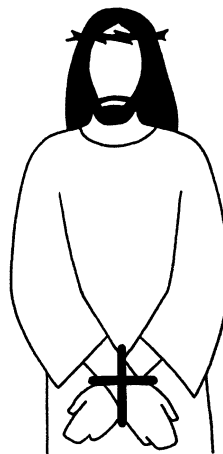
Když rozdělali uprostřed dvora oheň a sesedli se kolem, sedl si Petr mezi ně. Jak seděl ve světle, uviděla ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla: „Také ten byl s ním!“ On však to zapřel: „Neznám ho, ženo.“ Za chvíli ho uviděl jiný a řekl: „Ty jsi také jeden z nich!“ Petr odpověděl: „Člověče, nejsem!“ Uplynula asi hodina a někdo jiný zase tvrdil: „Dopravdy, i tento člověk byl s ním, vždyť je to Galilejec!“ Petr však řekl: „Člověče, nevím, o čem mluvíš.“ V tom okamžiku, když ještě mluvil, zakokrhá kohout. **Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra.** A Petr si vzpomněl na to, co mu Pán řekl: „Dříve než kohout dnes zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšel ven a hořce se rozplakal. (Lk 22,55-62)

Všimněte si však, že ho sledoval zpozvzdálí, protože ho brzy zapře. Nemohl by se totiž dopustit tohoto zločinu, kdyby se držel blíž k Ježíši Kristu. Přesto si zaslouží pochvalu za to, že Spasitele neopustil navzdory strachu, který pociťoval. Strach byl přirozeným pocitem, naopak jeho horlivost byla důsledkem jeho lásky. (Sv. Ambrož)

Obdivujte Spasitelovu něžnou starostlivost; je obtěžkán řetězy a s láskou bdí nad svým učeďníkem, jediným pohledem se ho dotkne a způsobí, že prolije proud slz: „Pán se otočil a pohlédl na Petra“. (Sv. Jan Zlatoústý) Ti, na které Ježíš tímto způsobem shlédne, hořce pláčou nad svými hříchy: „Petr si vzpomněl na slovo, které mu Pán řekl: ‚Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.‘“ Petr tedy vyšel ven a hořce plakal. Co bylo příčinou jeho slz? Hřích, kterého se dopustil. Vidím, že Petr plakal; nepozoruji, že by se snažil omluvit; jeho slzy smazaly zločin, který se styděl přiznat. Poprvé i podruhé zapřel svého božského Mistra, ale bez prolití slz, protože Pán se na něj ještě nepodíval. Zapřel ho potřetí, Ježíš se na něj podíval a on hořce zaplakal. Chceš-li si tedy zasloužit odpuštění, musíš i ty smýt své hříchy v slzách. (Sv. Ambrož)

Je-li Kristův pohled jasnozřivý, je také otevřený smíření a odpuštění. Ježíš není snílek ani utopista. Vidí zlo a hřích. Neskrývá je, ale neomezuje hříšníka na činy, kterých se dopustil. Vyzývá je k obrácení a otevírá jim budoucnost. Nikdo s Kristem není uzavřen ve své minulosti. Ježíš vždy otevírá dveře do budoucnosti. Podívejte se, jak se dívá na cizoložnou ženu nebo na Petra, který ho zapřel během jeho umučení. Nesnižovat zlo, kterého se druzí mohli dopustit, pozvat je, aby se vrátili na správnou cestu, obnovit jejich důvěru, to jsou také základní součásti výchovného jednání. (kardinál Ricard)

Když Jidáš přišel do Getsemanské zahrady, objal Ježíše, ale jeho prchavý pohled se nesetkal s Pánovým pohledem, který byl plný jemných výčitek, ale překypoval milosrdenstvím. Jinak by Jidáš nepropadl zoufalství. Naproti tomu svatý Petr se po svém trojím zapření setkal s Ježíšovým pohledem. Okamžitě se proměnil a hořce zaplakal. Všemohoucí moc božského pohledu! (Dom Godefroid Bélorgey)

Modlitební koutek

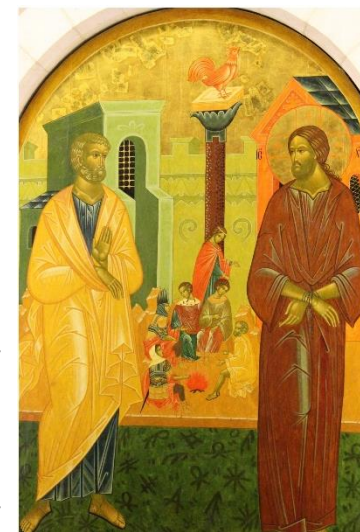
Můj Bože, je mi to líto, omlouvám se, odpusť mi mou vlažnost, odpusť mi mou zbabělost, odpusť mi mou roztržitost, odpusť mi mou pýchu, odpusť mi mou náklonnost k vlastní vůli, odpusť mi mou slabost a nestálost, odpusť mi neuspořádanost mých myšlenek, odpusť mi, že si někdy tak málo pamatuji, že jsem v tvé přítomnosti.

Omlouvám se, omlouvám se, odpusť mi všechny mé chyby, všechny chyby v mém životě, a zvláště ty, kterých jsem se dopustil od počátku svého obrácení! Ty, který můžeš proměnit kameny v Abrahamovy děti, Ty, který ve mně můžeš udělat všechno, obrať mě, Pane. (sv. Charles de Foucauld) nebo žalm 138(139)

Milí přátelé, postní doba se chýlí ke konci. Dnes začíná Svatý týden, ten velký týden, kdy následujeme Krista k jeho smrti a vzkříšení. Zvu vás, abychom si společně přečetli evangelium o Petrově zradě a podívali se na ni z Kristova milosrdného, ale jasnozřivého pohledu. **Poté, co Petr zradil svého mistra a přítele, se setkává se Spasitelovým pohledem a nachází sílu vidět zlo, kterého se dopustil, a činit z něj pokání.** Prosme o tuto milost toho, jehož smrt si za několik dní budeme připomínat.

Tento týden budeme věnovat zvláštní pozornost každodennímu zpytování svědomí. Po zkoumání našeho nedostatku lásky nezapomeňme děkovat našemu Pánu za jeho milosrdenství, za odpuštění, které nám dává, za jeho smrt, která nás otevírá Životu.

Pro ty z vás, kteří ještě nestihli jít před Velikonocemi ke zpovědi, je čas zpovědi uveden na webových stránkách kláštera. Vaše Loudalka

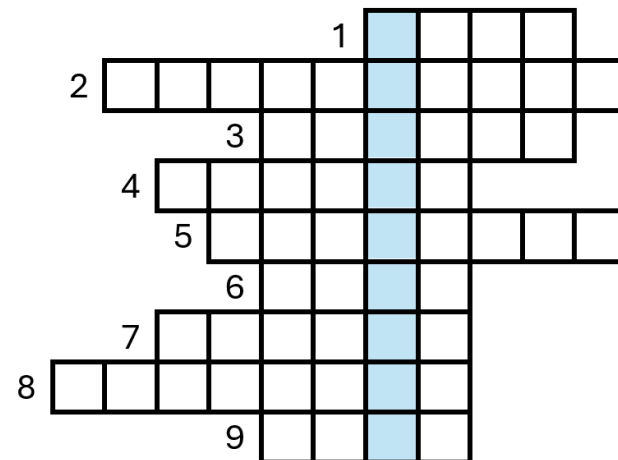
V tom okamžiku, když ještě mluvil, zakokrhal kohout. Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra. A Petr si vzpomněl na to, co mu Pán řekl: „Dříve než kohout dnes zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšel ven a hořce se rozplakal.

Modlitební koutek

Pane, dej mi milost, která mi umožní se dobře vyzpovídat:
Dej mi světlo, abych poznal své hříchy;
Dej mi pokoru, abych je upřímně vyznal;
Dej mi vůli, abych se polepšil; Amen.

1. Co Petra zahřálo, když byl na dvorku veleknězova sídla?
2. Prostoru určený ke slavení svátosti pokání v kostele.
3. Když Petr řekl, že Ježíše nezná, tak ho?
4. Ten, který zpíval poté, co Petr zapřel Ježíše.
5. Ježíš nám řekl: „Nepřišel jsem povolát k obrácení spravedlivé, ale“
6. Jméno prvního papeže
7. Svátost, jíž jsme osvobozeni od svých hříchů.
8. Jak se říká tomu, když jsme vnitřně ponoukáni k tomu udělat něco špatného?
9. Na co byl přibit Pán Ježíš?

TAJENKA : Důvod, proč Ježíš svolil zemřít na kříži.

— — — — —

Loudalčín vtípek

Před svatým Petrem se u Nebeské brány ocitl jeden dominikánský bratr. Svatý Petr se na něj chvíli kouká, listuje v knize, škrábe se na hlavě a drbá ve vousu... Pak hlesne: „Tvůj případ, milý bratře, je poněkud složitý... Nikdy jsi neudělal nic moc špatného, ale taky nic moc dobrého, žádné hrdinské činy... Hmm... Co ty na to?“ Náš bratr, se zamyslí a pak jen dodá na svou obhajobu: „Možná mám jeden čin, který by se dal označit za hrdinský...“ „Opravdu?“, řekne svatý Petr, „Tak povídej!“ „Nooo“, začne náš bratr. „Byl jednou zimní večer a já se vracel do kláštera dost pozdě. Byl jsem podat svaté přijímání jednomu chudému nemocnému, který bydlel na dost odlehlém místě. Byla tma, zima a začínal padat sníh. Takové ty těžké hutné vločky. Najednou jsem v temném zákoutí u silnice uviděl skupinu velkých rabiánů, kteří tam týrali mladičkou dívku. Aniž bych se zarazil a pomyslel na vlastní bezpečí jsem okamžitě zastavil auto, vystoupil a zakřičel: „Ježíš vás miluje a chce vás všechny zachránit! Když změníte své chování, může vám být odpuštěno!“ Jak mě ti muži viděli, jak vystupuji z auta v bílém hábitu, s Biblí v ruce a růžencem na opasku, srdce těch rabiátů zcela zaplesalo a dívku nechali jít. A pak se na mě všichni usmáli...“ Svatý Petr si promnul vous a povídá: „To je ale hrdinský čin! A kdy se to stalo? Ve tvém spisu o tom nevidím žádnou zmínku...“ „Před několika minutami...“ odušil náš bodrý bratr dominikán...

